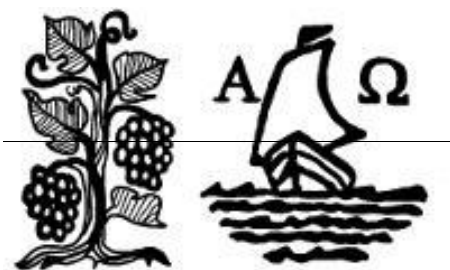

Január

1. *Január 14.* – Az Asszonykör négy tagja főz a ferencesek szegénykonyháján
2. *Január 19.* 18.00 – Bűnbánati istentisztelet
3. *Január 21.* 10.00, 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
4. *Január 21-28.* – Ökumenikus Imahét (részletesebben később)
5. *Január 22.* 16.30 – Presbiteri gyűlés
6. *Január 28.* – „Aktuális félreértések a gyógyításban” – Csupor Dezső előadása a délelőtti istentisztelet után

Imádkozzunk

- azért, hogy az evangélium valóságában élhessük meg ezt az esztendő!
- a lelkipásztorokért és presbitériumokért, hogy az ilyenkor szokásos adminisztratív teendőket jó szívvel tudják elvégezni!
- hogy az egyetemes imahét egy újabb lépéssel közelebb vigye egymáshoz a Krisztus-hívőket!
- hogy Isten gondviselő kegyelme óvja, gyógyítsa betegeinket!

	<h1>Kézfogás</h1> <p>Missziói hírlevél 2018. január 7. 1. szám www.honvedter.ref.hu</p>
---	--

Milyen is az a „boldog új év”?

„Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad.” (Jn 6,68)

Olyan esztendő, amikor minden vágyunk teljesül, amikor a jó döntéseink megvalósulnak, amikor álmaink valóra válnak, amikor a nekünk tett ígéreteket betartják? Olyan esztendő, amikor családunkat elkerülik a betegségek, vagy amikor előre lépünk a munkahelyi ranglétrán?

A valóság az, hogy az élet gyakran keresztezi ezeket az elképzeléseinket. Akkor hát hogyan kezdjük optimistán az új esztendőt?

A keresztyén embert sem kímélik a bajok, a nehézségek, de reménysége – Jézus Krisztus. Tudja, hogy számíthat állandó gondviselésére, és várja azt a pillanatot, amikor Megváltójával találkozik.

Egyedül csak Jézus Krisztus tudja megnyugtatni az emberi lelket. Az a Jézus Krisztus, akit kortársainak egy része megvetett, nem értette a belőle áradó szeretetet, megkorbácsolták, arcul csapták, igazságtalanul elítélték. Nem nyílt panaszra a szája, nem habozott életét adni minden emberért – az értetlenkedőkért, a bántalmazóiért is és értünk is –, hogy mindannyiunkat megmentsen az örök haláltól, hogy reménységünk és teljes bizalmunk legyen a ránk váró jövőben.

A „boldog új év” Jézusban nyílik meg mindazok számára, akik hisznek Benne.

Jézus – Megváltónk, barátunk, tanácsadónk, bizalmasunk akar lenni, velünk van az év minden napján... és még azon is túl.

Nemes Gábor

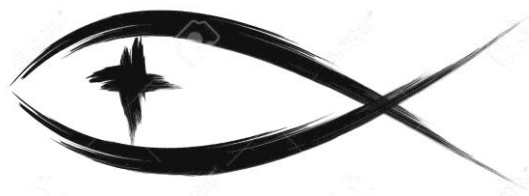
Róma 8:28

Új esztendő... Nem tudja senki sem,
hogymi vár reá, merre, hova lép.
Az ismeretlenség kódébe rejtve
mi van: örvény, orom, vagy szakadék?

Nincs kikövezett út, egyenes pálya,
biztos cél felé vezető sínek.
Hogy a holnap titkát kitalálja,
nem adatott meg soha senkinek.

Úgy megyünk a jövő felé, akárha
sötétbe lépnénk... De örvény, verem
felett, – jó tudni – , védőn alánk tárja
hűséges karjait a kegyelem.

Öröm, bánat, élet, halál, akármi
jöhet, a szívem mégse nyugtalan,
tudom: „Kik Istent szeretik, azoknak
minden javunkra van!”

Lassan lecseng a reformációi jubileum, a programok véget érnek és elkezdjük értékelni a megemlékezések jelentőségét. Sokat hallani arról, hogy a reformációi emlékév a felekezetek közeledését hozta magával, az egyházak újabb és újabb lépéseket tesznek egymás felé. Felülről, az egyházi vezetés szempontjából nézve valóban elismerésre méltó eredményeket láthatunk, azonban ... a reformáció ünnepe egészen más indulatokat is felszínre hozott.

... Hol van a felekezetek egységére törekvés, amikor még protestáns körökben is azon vitatkozunk, hogy a reformáció ünnepe „kié”, az evangélikusoké vagy a reformátusoké? ... Hogyan lehet közösen megemlékezni, amikor néhányan a reformációt az egyház Trianonjának tartják, Luthert pedig „kalandor vallási anarchistának”?

... Az egyház lelki megújulásának emlékünnepén sokan azt bizonygatták, hogy melyik egyház az igazi, az eredeti, a megreformált, és melyik pedig a romlott, maradi vagy épp szakadár. Csakhogy ez nem egy verseny, a cél nem az, hogy bebizonyítsuk a másiknak, mi jobbak vagyunk és nálunk van az igazság.

A reformációi ünnep felszínre hozta, hogy az ökumené a hétköznapi szintjén még mindig nem valósul meg maradéktalanul. A felekezetközi házasságra készülők még most is gyakran falakba ütköznek, ha ökumenikus esküvőt szeretnének. A közös úrvacsorától továbbra is távol állunk, protestáns-katolikus párok nem részesülhetnek együtt a szentségből. ... Nem mindenki számára egyenrangúak a lelkészek, attól függően, hogy milyen egyházhoz tartoznak. Nem mindenki számára egyértelmű, hogy bármilyen templomban keresztkeltek meg, az ugyanúgy érvényes. És amíg ez így van, amíg az elszakadás a hétköznapiakban is fájdalmas tapasztalatot jelent, addig van még mit tenni az ökumenéért.

/KS:/Tegyük hát érte - Jézus vezetését kérve!

(Forrás: **Kötőszó**, 2017. november 9.)

